

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยการสงเคราะห์

พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบว่าด้วยการสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัติคุมประพฤติ พ.ศ. ๒๕๕๙ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๐ วรรคห้า และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติคุมประพฤติ พ.ศ. ๒๕๕๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“การสงเคราะห์” หมายความว่า การสนับสนุนและส่งเสริมให้ได้รับสิ่งจำเป็นในการดำรงชีพ การบำบัดรักษาอาการเจ็บป่วยทางกายและจิต การให้ความรู้และการฝึกอบรม ทักษะชีวิต การประกอบอาชีพตลอดจนการให้ความช่วยเหลือในด้านอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีพตามสมควร

“บุคคลที่ควรได้รับการสงเคราะห์” หมายความว่า บุคคลตามมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติคุมประพฤติ พ.ศ. ๒๕๕๙

“สถานที่เพื่อให้การสงเคราะห์” หมายความว่า สถานที่ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เพื่อเป็นสถานที่เพื่อให้การสงเคราะห์บุคคลตามมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติคุมประพฤติ พ.ศ. ๒๕๕๙

“สำนักงานคุมประพฤติ” หมายความว่า สำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรมคุมประพฤติ

“พนักงานคุมประพฤติ” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ในการคุมประพฤติ ตามพระราชบัญญัติคุมประพฤติ พ.ศ. ๒๕๕๙

“อาสาสมัครคุมประพฤติ” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ช่วยเหลือพนักงานคุมประพฤติตามพระราชบัญญัติคุมประพฤติ พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๔ ให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหาเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

หมวด ๑

การบริหารจัดการ และการกำหนดมาตรฐานการสงเคราะห์

ข้อ ๕ การให้การสงเคราะห์บุคคลที่ควรได้รับการสงเคราะห์ให้เป็นความรับผิดชอบของกรมคุมประพฤติ และหน่วยงานในสังกัด โดยการประสานความร่วมมือ และบูรณาการกับหน่วยงานด้านการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ด้านแรงงาน ด้านการศึกษา ด้านการสาธารณสุข ตลอดจนหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งภาคเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการให้การสงเคราะห์บุคคลที่ควรได้รับการสงเคราะห์ เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นสามารถช่วยเหลือตนเองและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ตามสมควร

ข้อ ๖ ประเภทของการสงเคราะห์ มีดังนี้

(๑) การส่งเสริมการมีงานทำ หรือส่งเสริมด้านการหางาน

(๒) การส่งเสริมด้านการฝึกวิชาชีพ

(๓) การส่งเสริมด้านการศึกษา

(๔) การส่งเสริมด้านทุนประกอบอาชีพ

(๕) การสงเคราะห์ด้านการรักษาพยาบาล

(๖) การสงเคราะห์ค่าอาหาร

(๗) การสงเคราะห์ค่าพาหนะ

(๘) การสงเคราะห์ค่ายั้งชีพ

(๙) การสงเคราะห์ด้านที่พักอาศัย

(๑๐) การให้คำปรึกษาแนะนำ

(๑๑) ด้านการให้ความรู้และการฝึกอบรม ด้านทักษะชีวิต ตลอดจนการให้ความช่วยเหลือในด้านอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต

ข้อ ๗ ให้พนักงานคุมประพฤติพิจารณาดำเนินการให้การสงเคราะห์ หรืออาจมอบหมายอาสาสมัครคุมประพฤติ หรืออาจประสานงานเพื่อจัดให้มีการทำความตกลงเพื่อมอบหมายหรือส่งต่อให้ส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรชุมชน หรือองค์กรอื่น ที่ให้ความร่วมมือก็ได้

ข้อ ๘ การให้การสงเคราะห์ให้พนักงานคุมประพฤติประสานงานเพื่อดำเนินงานตามมาตรการบูรณาการการแก้ไขฟื้นฟู ติดตามดูแล ช่วยเหลือและสงเคราะห์ผู้กระทำผิดในชุมชน

(๑) มาตรการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด

(๒) มาตรการดูแลช่วยเหลือ สร้างงานสร้างอาชีพ

(๓) มาตรการนำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแล แก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด

ข้อ ๙ บุคคลที่ควรได้รับการสงเคราะห์ ควรได้รับการพิจารณาช่วยเหลือและสงเคราะห์อย่างต่อเนื่องภายในระยะเวลาตามเงื่อนไขที่ศาลหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจกำหนด หรือภายในระยะเวลาหนึ่งปีภายหลังปล่อย

ข้อ ๑๐ การสงเคราะห์ต้องไม่เลือกปฏิบัติด้วยเหตุผลที่ไม่เป็นธรรมทางด้านเพศ เชื้อชาติ และศาสนา หรือความแตกต่างอื่นใด และต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์แห่งการแก้ไขฟื้นฟูหรือการปรับตัวเข้าสู่สังคม

ข้อ ๑๑ พนักงานคุมประพฤติควรดำเนินการให้การสงเคราะห์โดยเร็ว และให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามระเบียบนี้ หากไม่สามารถดำเนินการช่วยเหลือและให้การสงเคราะห์ได้ด้วยเหตุผลใด ต้องบันทึกไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๒ เมื่อพนักงานคุมประพฤติได้ดำเนินการตามข้อ ๑๑ แล้ว อาจดำเนินการจัดหาสถานที่เพื่อส่งต่อบุคคลที่ควรได้รับการสงเคราะห์ไปยังหน่วยงานหรือองค์กรที่มีภารกิจ ในการให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์

ข้อ ๑๓ พนักงานคุมประพฤติควรมีการประเมินผลการให้การสงเคราะห์เป็นระยะ

หมวด ๒

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้การสงเคราะห์

ข้อ ๑๔ ให้พนักงานคุมประพฤติพิจารณาให้การสงเคราะห์แก่บุคคลที่ควรได้รับการสงเคราะห์ ซึ่งร้องขอรับการสงเคราะห์และพนักงานคุมประพฤติเห็นสมควร หรือบุคคลที่ควรได้รับการสงเคราะห์ และพนักงานคุมประพฤติเห็นสมควร หรือบุคคลอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงและพนักงานคุมประพฤติเห็นสมควร

ในกรณีบุคคลที่ควรได้รับการสงเคราะห์เป็นเด็กหรือเยาวชนซึ่งตกอยู่ในสภาพจำต้องได้รับการสงเคราะห์ หรือคุ้มครองสวัสดิภาพ พนักงานคุมประพฤติจะต้องให้การช่วยเหลือเบื้องต้นและแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กโดยมิชักช้า

ข้อ ๑๕ ในการให้การสงเคราะห์ตามประเภทที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ ให้พนักงานคุมประพฤติพิจารณาจากหลักเกณฑ์ ต่อไปนี้

(๑) มีความยากจนหรือความขัดสน หรือ

(๒) มีสภาพปัญหา ความจำเป็น ความต้องการ ที่ได้จากการวิเคราะห์ของพนักงานคุมประพฤติ

ข้อ ๑๖ การส่งเสริมด้านทุนประกอบอาชีพให้พนักงานคุมประพฤติพิจารณาหลักเกณฑ์ตามข้อ ๑๕ และหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) มีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่งแน่นอน

(๒) ขาดแคลนเงินทุน

(๓) มีแผนในการดำเนินการและการใช้จ่ายเงิน

ข้อ ๑๗ ในกรณีบุคคลที่ควรได้รับการสงเคราะห์จะทำงาน ให้พนักงานคุมประเวติสนับสนุนและส่งเสริมให้บุคคลที่ควรได้รับการสงเคราะห์เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อเตรียมความพร้อมในการทำงาน

ข้อ ๑๘ ให้สำนักงานคุมประพฤติและหน่วยงานอื่น ๆ ในสังกัดกรมคุมประพฤติ สนับสนุนหรือส่งเสริมให้นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการรับบุคคลที่ควรได้รับการสงเคราะห์เข้าทำงานในสถานประกอบการ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตบุคคลที่ควรได้รับการสงเคราะห์ให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ และเพื่อเป็นการป้องกันการกระทำคามผิดซ้ำตลอดจนป้องกันอาชญากรรม

ข้อ ๑๙ การยื่นคำร้องขอรับการสงเคราะห์ ให้ยื่นคำร้องตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อพนักงานคุมประพฤติ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากพนักงานคุมประพฤติ ณ สำนักงานคุมประพฤติ หรือสถานที่อื่นใดที่สำนักงานคุมประพฤติกำหนด

ข้อ ๒๐ ให้พนักงานคุมประพฤติตรวจสอบข้อเท็จจริง และทำความเข้าใจในแบบคำร้องขอรับการสงเคราะห์ และเสนอให้ผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติพิจารณาอนุมัติ

ข้อ ๒๑ การให้การสงเคราะห์ ให้พนักงานคุมประพฤติเบิกค่าใช้จ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง จากเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ได้รับ ตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๒๒ การเบิกจ่ายเงินให้การสงเคราะห์ตามระเบียบนี้ ต้องมีหลักฐานการเบิกจ่ายเงิน ตามระเบียบของทางราชการ หรือตามแบบที่กรมคุมประพฤติกำหนดไว้เพื่อการตรวจสอบ

หมวด ๓

สถานที่เพื่อการสงเคราะห์

ข้อ ๒๓ ให้สำนักงานคุมประพฤติ สำรวจและพิจารณาสถานที่เพื่อการสงเคราะห์ และนำเสนอไปยังกรมคุมประพฤติ เพื่อให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นสถานที่เพื่อการสงเคราะห์

ข้อ ๒๔ สถานที่เพื่อการสงเคราะห์ อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) มีสถานที่ ที่จัดแบ่งเป็นสัดส่วน โดยอย่างน้อยจะต้องมีห้องนอน ห้องสุขา และบริเวณพักผ่อน
- (๒) มีความพร้อมในการให้บริการด้านอุปโภคและบริโภค พอเพียงและเหมาะสมแก่การอยู่อาศัย
- (๓) มีความพร้อมในการจัดให้มีผู้รับผิดชอบดูแล และจัดดำเนินกิจกรรมภายใน ตลอดระยะเวลา

ที่บุคคลที่ได้รับการสงเคราะห์พักอาศัย

(๔) มีคณะกรรมการคณะหนึ่งทำหน้าที่ในการบริหารจัดการ ซึ่งอย่างน้อยประกอบด้วยผู้แทนจากสถานที่เพื่อการสงเคราะห์ ผู้แทนจากชุมชน และผู้แทนจากสำนักงานคุมประพฤติ

ข้อ ๒๕ สถานที่เพื่อการสงเคราะห์ ต้องมีการดำเนินงาน ดังนี้

(๑) รับบุคคลที่ได้รับการสงเคราะห์ หรือบุคคลที่จำเป็นต้องได้รับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไว้ดูแลชั่วคราว

(๒) จัดที่พักอาศัย เครื่องอุปโภคและบริโภค ที่จำเป็นตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงสุขภาพอนามัยเป็นสำคัญ

(๓) จัดทำทะเบียนบุคคลที่ได้รับการสงเคราะห์ ตามแบบที่กรมคุมประพฤติกำหนด

(๔) จัดให้มีกิจกรรมเพื่อประโยชน์ในการปรับตัวเข้าสู่ครอบครัวและชุมชน

(๕) จัดให้มีการสร้างแรงจูงใจในการประกอบอาชีพ หรือส่งเสริมด้านการฝึกอาชีพ

(๖) ดำเนินการอื่นใดให้เป็นไปตามแนวทางที่กรมคุมประพฤติกำหนด

ข้อ ๒๖ ให้สำนักงานคุ้มครองสิทธิหน้าที่สนับสนุนการปฏิบัติงานแก่สถานที่เพื่อการสงเคราะห์
ดังนี้

- (๑) ส่งเสริมด้านการฝึกวิชาชีพและสร้างแรงจูงใจในการทำงาน
- (๒) ส่งเสริมให้มีกิจกรรมเพื่อประโยชน์ในการปรับตัวเข้าสู่ครอบครัวและชุมชน
- (๓) สนับสนุนด้านงบประมาณให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด
- (๔) ดำเนินการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของสถานที่เพื่อการสงเคราะห์

ตามแบบที่กรมคุ้มครองสิทธิกำหนด

- (๕) ดำเนินการอื่นใดตามที่กรมคุ้มครองสิทธิกำหนด

ข้อ ๒๗ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศยกเลิกสถานที่เพื่อการสงเคราะห์ ด้วยเหตุดังต่อไปนี้
คือ

- (๑) สถานที่เพื่อการสงเคราะห์ ขาดองค์ประกอบตามข้อ ๒๔
- (๒) สถานที่เพื่อการสงเคราะห์ ไม่ดำเนินการตามข้อ ๒๕
- (๓) สถานที่เพื่อการสงเคราะห์ ขอยกเลิกการเป็นสถานที่เพื่อการสงเคราะห์

ประกาศ ณ วันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐

สุวพันธุ์ ตันยุวรรธนะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม